

Fótbólts saga

Lagt til rættis: Dagfinn Olsen

SUÐUROYARLIÐIÐ 1959

MYNDIR: EYÐUN JOHANSEN

ÚRVALS- LIÐ VANN Á ÍSLENSKA LANDSLIÐNUM

TANN 1. AUGUST Í ÁR VÓRU 55 ÁR SÍÐANI,
AT EITT ÚRVALSLIÐ ÚR SUÐUROYNNI
VANN Á ÍSLENSKA LANDSLIÐNUM.

At fótbóltslið hitta lið úr öðrum tjóðum er ekki nýtt. Og færoyingar hava eisini góð úrslit at vísa á, um vit bakka mong ár aftur í fótbóltsøguni.

Úrvalslíð vann landslið

Ein slík søga hendi í 1959.

Tann 1. august 2014 vóru 55 ár liðin, síðani eitt úrvalslíð úr Suðuroynni vann á íslenska landsliðnum.

Hetta var eitt satt bragd, ið fótbóltsleikararnir úr Suðuroynni framdu, tí íslensku leikararnir vunnu annars á færoyska landsliðnum. Og teir spældu javnt móti danska landsliðnum.

Størstu mótstøðuna finga íslensku leikararnir sostatt frá suðuroyingum.

Úrvalslíðið vann 1-0 á íslenska landsliðnum. Íslenska landsliðið vann 5-2 á færoyska landsliðnum.

Spælt varð á Sevmýri.

Eftir enn

Enn eru trýggir av leikarunum á úrvalslíðnum úr Suðuroynni, sum gjørdi bragd í 1959, eftir á lívi.

Teir eru vágbingarnir Henry Hansen, ið átti færoyska málið, og Eyðun Johansen, og tvøramaðurin Pauli Nolsøe, ið er búsitandi í Danmark.

FØROYATÍÐINDI

nr. 30.

Lerdag den 8. August 1959.

45 Aargang.

Teir finga størsta sigurin, vunnin er á færoyskum leikvølli.

Suðuroyarliðið bati íslenska B-landslíðnum.

«Eitt satt bragd, fjørlíðu klakkskolegar.

Aldrin nakrantíð áður hevur verið so stóru spennangur áðrenn ein fótbóltskamp á Tvøroyri sum seinasta leygardag, tá Suðuroyarliðið um kvøldið skuldi spæla móti íslenska B-landslíðnum. Vaksni sum bæði tósaði ikki um annað, hvar ein so kom. Allastadur var spurt: «Hvussu fer at gangast? Vinnur, nær vinnur ikki so góður móti einum liði, sum hevði bæði burtur úr bæði færoyska landsliðnum og býliðnum í Havn. Og harvið kom so, at bæði TB og VB liggja viðast í landskappingini. Onkur vágði sær to at lippa javnleik, meðan flesti øll sjálfandi vónaðu, at soksus fóru at vinna.

Tá ið klokkan leið móti 6 byrjaði fólk at ganga út íð leikvøllin á Sevmýri. — Iey komu allastadur frá. Summar eftir komu bilar aftan á bil, so at soga í skarvanum, og eftir stóðu teir á rað uti við leikvøllin. Helti nógur fólk var saman-komað, øll ymishva tey at siggja ein góðan kamp. . . .

Og so byrjaði kampurin. Tað var sum íslendingar vildu taka framur færoyingum, beinan vegin og «stærst» í vinnu. Hetta var sum suðuroyingarnir stóðu stálir. Men forvarnarir fekk fótað sær og sent bóltin fram til forwardarar. 5 minuttir vóru farnir, suðuroyingarnir ferdur gótt álop fram, inn móti máli, tá ið ein íslendingur bóltin beint frammanfyri málinum. Síðan Pauli skuldi skjóta. Skotið var vælplasað, men alt ov útfrá trátt var ið, so málmárlin fekk hendur á bóltin. Íslendingar sløppu við skrekkin, men eitt mál hevði verið gótt at spælt uppá hjá suðuroyalðnum. Nú ferdur íslendingar ferð eftir ferð álop fram og tað sýnist sum um støðan fór at vera hettileg hjá forvarinum. Men einki bati, hvussu so kvikir íslendingar, enn vóru, so eyðnaðist teimum ikki at fáa mál.

So kom vendi í. Forvararið hevði stóðst íslenska landsliðnum og sendi nú bóltin fram til forwardarar. Ferð eftir ferð gjørdur teir álop, høvdu góð upplop, og áskoðararnir beppaðu spælararar upp. So hendi tað í 27. minuttinum. Henry fekk bóltin á hægri síðu, rak fram, snældi inn móti máli, stíllíði knúðin inn og sendi so bóltin upp í netið! Lat okkum bara siga, at áskoðararnir róptu, men teir róptu bati! Tá var fíla á øllum. Suðuroyarliðið ferdi móti íslenska landsliðnum! Men ikki nókk víð í. Tað var suðuroyingarnir, sum áttu «gullin» av hálvleikinum. Naskir vóru íslenska landsliðið. Men hvørji góðan

kana at scota, men tað misgjørdi. Atvi sendi eitt frálíkt skot gjøgnum forvararið, jorðstrúandi, fleiri sou longu bóltin í netinum, men málmaðurin var snarur, fekk beinið fyrri bóltin og út til hjørna við honum. Hálvleikurin endaði við 1-0 til suðuroyarliðið.

Tað hevði smáregnað í fyrri hálvleiki, men í pausini oyrti tað nýður. Hetta kom to ikki at farna spælinum nakað, og áskoðararnir góru sær nýttmóttíkkir fer um regnið, tá ið kampurin byrjaði aftur.

«Lívið á. Teir óska ikki meira, henda áskoðararnir rópt í fyrri hálvleiki, tá suðuroyingarnir høvdu vinnandi. Men íslendingar óksaðu. Tað finga vit at siggja í øðrum hálvleiki. Og sum tað var stultligt at siggja teirra samanspel! Hetta var short passing, har bólturin gekk frá manni til annan við millimetura precision. Hetta vóru menn, sum høvdu lært fótbóltspel frá grundni av, tað dugdu áskoðararnir eisini at skyna á og fróddu seg yvir at siggja so vakran leik. So leika var spælið á miðjum vølli, men tá íslendingarnir komu móti forvarinum hjá suðuroyingunum, tá vóru soni í berginum. Zerntepj var hongt niðurfyri. Væl og vakklega vardu Thorbjørn & co., og aftanfyrri stóð Eyðun til reiðar at samla uppá. Men forwardarnir hjá suðuroyalðnum finga eisini nakað burturúr, sjálvi um tað ikki eyðnaðist so væl sum í fyrri hálvleiki. Tey farlæstastu sløpin vóru, tá Arni sendi eitt skot í vinstri hjørnin so tað amellið eftir á, og tá Henry sendi bóltin frá hægri telti inn fyrri máli, men við síðuna av. Hvergin parturin fekk nakað mál í hesum hálvleiki og kampurin endaði soleiða við 1-0 til suðuroyarliðið.

Hvussu spældu íslendingar? Sum áður frásagt, so høvdu teir eitt frálíkt samanspel. So skjótt sum bólturin var avleiveraður, rannu teir í skjóta position, klúkur at taka inni áttur. Ein yvirgang tá tað út til at vera dupult so nógur íslendingar sum suðuroyingar á leikvøllinum, so kvikir vóru teir og best Henry kundi standa teimum máli at skjótleika. Málmaðurin var ikki hin sami sum spældi í Havn, men hesin sýndi eina gótt málmannaspæl og hann. Sum heild spældu íslendingar væl, men á Tvøroyri mætti teir eittum liði, sum var nógur sterkari enn færoyska landsliðið, og sjálvi um teir gjørdur alt størsta hvør einstakur, so máltu teir ástanda, at teir høvdu mott sínum yvirmonnum. Men harfyri verður ikki sagt, at suðuroyingarnir einki høvdu at læra av

íslendingum. Tí tað høvdu teir samliga!

Hvussu spældi suðuroyarliðið? Tað var eins og allir lið høvdu hitt gamla «slag» meðan hjá TB í lugsinum: «Ókur vilja vinna». Birgin kaus lastast, men allir eiga teir rós fyrri henda kamp, sum var teimum til størsta heður. Tað var to serliga forvararið, sum tók tók- e- » takst, men teir gjørdur tað til li. » Helti eina einasta ferð eyðnaðist tað einum íslenskum forwardi at sleppa innum. Hetta var fæðum hálvleiki, men hann bleiv á harti trondur, at Eyðun fekk beinið á bóltin og sendi hann út til innkasti. Kannaka er tað skelvi at nevna nakran ísmúr, men Thorbjørn Djurhuus hevur tað uppiðst. Soleiða sum centerhalf-urin á suðuroyalðnum spældi henda dagin, er hann uttan iva i dag taan besti fótbóltsleikari í Føroyum. Og íslendingar vóru fyrst til at ástanda hetta. Hann varði fyrri suðuroyingar, sum eitt fjall, sum heinisverð, so stinnur sum actarmann hamaða úr Sunna. Tað sigst, at Thorbjørn millar at gevast við fótbóltnum. Tað verður stóru skakur fyrri TB — og fyrri áskoðararnir. Honum vinstrumegin stóð Sjóðurur úr Vági, sum royndist so væl sum organist áður, og vinstrumegin Petur úr Hvítavík, sum tuxaðist, fekk nóg burturúr og nærur gjørdi mál við einum longum trisparki, sum málmaðurin júst fekk fístað upp um. Um bókur bakkarnar er tað at siga, at teir eins og bilir í forvarinum vóru frst class. Poul Juul var kúdur og kom mangan íslendingum í vøru fyrri, meðan Hans úr Trøngingvík var so snarur, sum hann allid hevur verið, og tað finga íslendingar at sanna. Ein skuldi trúst, at Eyðun úr Vági allid hevði verið málmaður hjá TB, so væl dugdi hann at spæla saman við teimum, vinsti nær taan reitta stundio var at siggja inne og tók bóltin sera væl. Av forwardinum høvdu Pauli og Manbjørn mætt at gera, men teirra partur lá ikki eftir. Miðum leir — á miðjunni — var Mervyn, sum til tilfrí vildi, hvussu farlugar hann kann vera. Vinstrumegin royndist at Arni nógur betur enn á landsliðnum, tá hann nærmest bleiv «stíffryalur» av einum viðspælarum. Hægurumegin var hin triði vágbingurinn, málmaðurin Henry, og spælti hann sera væl.

Um áskoðararnar kann sigast, at teir eisini spældu ein hardan kamp og eiga teirra part av sigurinum. Teir beppaðu spælararnar upp, summir nakað ógvorðlív, men øll kundu lætt seimast um, at henda kamp fór leingi at verða fístað um.

Tað er einki at ívast í, at hetta er besti kampur, sum nakrantíð er spældur í Føroyum; landskampurin í Havn var fyrri ongun at roana afturimóti. Tað mál til sigast at vera spælt, at tey norðurlýri ikki finga høvi til at siggja henda kampin, men hvørji hava vit átti finga færoya ein. . . .

Suðuroyarliðið fekk anjótandi fjørrit frá íslætavinum í Klakksvirk: «Eitt satt bragd. Tílkku við ti, K.I.

Um kvøldið var samkoma fyrri íslendingunum, har P. M. Dam, lógmaður, ið er protektor fyrri íslætis í Føroyum, helt góða røðu, sum gestirnir høvdu væl um.

Onkur vil kannsa halda, at vit hava tákið nakað grovliga til í yvirskriftini, men er tað ikki so? Tað íslenska li landsliðið er besta fótbóltslið, sum vitjað hevur Føroya. Íslendingar vunnu færoyska landsliðið við 5-2, leikið í Havn við 8-1, komu so suður á Tvøroyri og fía einki mál, men tapu móti suðuroyarliðnum við 1-0. Suðuroyingar eru ernir, og teir kunnu sera tað!

spældur í Føroyum; landskampurin í Havn var fyrri ongun at roana afturimóti. Tað mál til sigast at vera spælt, at tey norðurlýri ikki finga høvi til at siggja henda kampin, men hvørji hava vit átti finga færoya ein. . . .

Suðuroyarliðið fekk anjótandi fjørrit frá íslætavinum í Klakksvirk: «Eitt satt bragd. Tílkku við ti, K.I.

Um kvøldið var samkoma fyrri íslendingunum, har P. M. Dam, lógmaður, ið er protektor fyrri íslætis í Føroyum, helt góða røðu, sum gestirnir høvdu væl um.

Onkur vil kannsa halda, at vit hava tákið nakað grovliga til í yvirskriftini, men er tað ikki so? Tað íslenska li landsliðið er besta fótbóltslið, sum vitjað hevur Føroya. Íslendingar vunnu færoyska landsliðið við 5-2, leikið í Havn við 8-1, komu so suður á Tvøroyri og fía einki mál, men tapu móti suðuroyarliðnum við 1-0. Suðuroyingar eru ernir, og teir kunnu sera tað!

spældur í Føroyum; landskampurin í Havn var fyrri ongun at roana afturimóti. Tað mál til sigast at vera spælt, at tey norðurlýri ikki finga høvi til at siggja henda kampin, men hvørji hava vit átti finga færoya ein. . . .

Suðuroyarliðið fekk anjótandi fjørrit frá íslætavinum í Klakksvirk: «Eitt satt bragd. Tílkku við ti, K.I.

Um kvøldið var samkoma fyrri íslendingunum, har P. M. Dam, lógmaður, ið er protektor fyrri íslætis í Føroyum, helt góða røðu, sum gestirnir høvdu væl um.

Onkur vil kannsa halda, at vit hava tákið nakað grovliga til í yvirskriftini, men er tað ikki so? Tað íslenska li landsliðið er besta fótbóltslið, sum vitjað hevur Føroya. Íslendingar vunnu færoyska landsliðið við 5-2, leikið í Havn við 8-1, komu so suður á Tvøroyri og fía einki mál, men tapu móti suðuroyarliðnum við 1-0. Suðuroyingar eru ernir, og teir kunnu sera tað!

spældur í Føroyum; landskampurin í Havn var fyrri ongun at roana afturimóti. Tað mál til sigast at vera spælt, at tey norðurlýri ikki finga høvi til at siggja henda kampin, men hvørji hava vit átti finga færoya ein. . . .